

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 24 lutego 1968 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zmianie i uzupełnieniu przepisów w sprawie nieuzasadnionej absencji w pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 12) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 154, z 1959 r. Nr 27, poz. 170 i z 1968 r. Nr 3, poz. 12) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do ustawy przed ogłoszeniem obwieszczenia i przy zastosowaniu ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje art. 10 i 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzy-

stywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) w brzmieniu:

„Art. 10. Traci moc art. 277 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r., z wyjątkiem art. 7 (według numeracji przyjętej w jednolitym tekście ustawy — art. 8), którego termin wejścia w życie ustali rozporządzenie Rady Ministrów.”

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: **A. Burski**

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 24 lutego 1968 r. (poz. 43).

USTAWA

z dnia 6 czerwca 1958 r.

o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

Art. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do wszystkich pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub mianowania oraz do zakładów pracy wszelkiego rodzaju, w szczególności także do urzędów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

Art. 2. 1. Zakłady pracy, organy ubezpieczeń społecznych i właściwe organy administracji państwowej i narodowych obowiązuje organizować i przeprowadzać systematyczną kontrolę wykorzystywania przez pracowników zwolnień od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, mogą przeprowadzać określone w trybie przewidzianym w ust. 3 organizacje społeczne. Przepisy wydane na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organizacji społecznych.

3. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi organizacje społeczne uprawnione do przeprowadzania kontroli oraz zasady ich działania w tym zakresie.

Art. 3. 1. Pracownik traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia od pracy objęty zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy, jeżeli kontrola wykazała, że pracownik nadużył zwolnienia od pracy, wykorzystując je niezgodnie z przeznaczeniem, w szczególności dla uchylenia się od pracy lub dla wykonywania innej pracy zarobkowej.

2. Jeżeli pracownik pozbawiony zasiłku chorobowego w myśl ust. 1 zostanie ponownie w ciągu roku pozbawiony zasiłku chorobowego, wówczas niezależnie od zastosowania

przepisu ust. 1 traci on prawo do zasiłku za pierwsze trzy dni każdej następnej niezdolności do pracy w ciągu roku od ostatniego pozbawienia zasiłku, z wyjątkiem niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem w zatrudnieniu.

Art. 4. 1. Pracownika, któremu służy prawo do wynagrodzenia za okres niezdolności do pracy, zakład pracy pozabawia wynagrodzenia za okresy zwolnienia od pracy wskazane w art. 3, jeżeli zachodzą okoliczności przewidziane w tym przepisie. Pracownikowi, który otrzymał wynagrodzenie z góry za okres zwolnienia od pracy, potrąca się to wynagrodzenie przy najbliższej wypłacie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy.

Art. 5. 1. Pracownikowi zobowiązanemu według przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 do doręczenia w określonym terminie zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, a który doręczył to zaświadczenie po terminie, obniża się kwotę zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia o 25% za okres niezdolności do pracy przypadający do dnia doręczenia zaświadczenia.

2. Rada Ministrów określi przypadki, w których doręczenie zaświadczenia po terminie może być uznane za usprawiedliwione i nie powodujące skutków określonych w ust. 1.

Art. 6. Do pracownika, który wykorzystuje zwolnienie dla uchylenia się od pracy lub dla wykonywania w okresie zwolnienia innej pracy zarobkowej, można stosować sankcje przewidziane w przepisach o stosunku pracy (służbowym) albo w regulaminach pracy za nieusprawiedliwione opuszczenie pracy, z wyjątkiem regulaminowych kar pieniężnych.

Art. 7. 1. Spory z powodu pozbawienia zasiłku chorobowego są rozpoznawane w trybie ustanowionym dla sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych.

2. Spory z powodu pozbawienia wynagrodzenia są rozpoznawane w trybie przewidzianym dla sporów ze stosunków pracy.

3. Wszczęcie sporu nie wstrzymuje wykonania decyzji pozbawieniu zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia.

Art. 8. 1. Wprowadza się oddzielne legitymacje ubezpieczeniowe:

- 1) dla pracowników,
- 2) dla ich członków rodziny uprawnionych do świadczeń leczniczych.

2. Wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb ich wydawania i sposób dokonywania wpisów do legitymacji ubezpieczeniowych ustali instrukcja Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydana w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy może otrzymać pracownik tylko po przedłożeniu swojej legitymacji ubezpieczeniowej, w której dokonuje się wpisu, stwierdzającego okres każdej orzeczonej niezdolności do pracy.

Art. 9. 1. W państwowych i spółdzielczych zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zasiłki chorobowe wypłacane są z przeznaczonych na ten cel

funduszy ubezpieczenia społecznego w granicach kredytów ustalonych dla każdego z tych zakładów pracy lub przedsiębiorstw.

2. Wydatki na zasiłki chorobowe przekraczające kredyt z funduszy ubezpieczenia społecznego pokrywa zakład pracy z funduszu plac. Wydatki na zasiłki chorobowe dla osób, które z powodu gruźlicy są niezdolne do pracy przez okres przekraczający 6 miesięcy, pokrywane są z funduszy ubezpieczenia społecznego bez ograniczeń.

3. Nie wykorzystane z funduszy ubezpieczenia społecznego kredyty na wypłatę zasiłków chorobowych przeznaczone będą na cele podnoszenia zdrowotności.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do zakładów pracy zatrudniających poniżej 50 pracowników.

5. Rada Ministrów może ustalić zasady i warunki zmniejszenia wynagrodzenia kierownikom zakładów pracy i pracownikom odpowiedzialnym za dyscyplinę pracy w razie nieuzasadnionego przekroczenia ustalonych kredytów na wypłatę zasiłków chorobowych.

Art. 10. 1. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy niezbędne dla wykonania niniejszej ustawy.

2. Przepisy przewidziane w ust. 1 określą w szczególności uprawnienia organów i osób przeprowadzających kontrolę.

3. Rada Ministrów określi organy właściwe do przeprowadzania kontroli orzecznictwa lekarskiego.